

Warszawa, 15/02/2008r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Janusz KOCHANOWSKI

RPO-579803-II/08/DK

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Pan

Marek Staszak

Prokurator Krajowy

Zastępca

Prokuratora Generalnego RP

Szanowny Panie Prokuratorze

Działając na podstawie art. 12 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. nr 14 poz. 147) uprzejmie proszę o zbadanie prawidłowości postępowania Prokuratury Okręgowej w Białymstoku w sprawie molestowania urzędniczek przez Czesława Małkowskiego Prezydenta Olsztyna oraz prawidłowości postępowania Prokuratury Rejonowej Olsztyn-Północ, która wcześniej umorzyła śledztwo w sprawie o gwałt dokonany przez wymienionego na jednej z urzędniczek. Jednocześnie będę zobowiązany za spowodowanie powiadomienia mnie o stanie wymienionych spraw.

Zgodnie z treścią artykułów zamieszczonych w Rzeczpospolitej pt.: „Skandal w magistracie” z dnia 21 stycznia 2008 r., „Sekstelefony prezydenta” z dnia 22 stycznia 2008 r., „Prokurator zdradził nazwiska ofiar” z dnia 13 lutego 2008 r. i „Prokurator demaskuje świadków” z dnia 14 lutego 2008 r., poza niesłusznym umorzeniem śledztwa przez Prokuraturę Rejonową Olsztyn-Północ, aktualnie doszło do naruszenia przez Prokuraturę Okręgową w Białymstoku uprawnień pokrzywdzonych, w postaci ujawnienia osobom niezwiązanym z prowadzoną sprawą karną ich danych personalnych i skierowania pisma w ich sprawie do nieistniejącej w Urzędzie Miasta Olsztyn komórki, skutkiem czego trafiło ono w ręce osoby podejrzewanej. Mając na względzie treść informacji zawartych w artykule Rzeczpospolitej z dnia 14 lutego 2008 r., moją uwagę również zwraca fakt skierowania wezwania na przesłuchania do jednej z pokrzywdzonych na adres instytucji, w której jest zatrudniona.

Należy zaznaczyć, że zgodnie z Decyzji Ramowej Rady UE z dnia 15 marca 2001r w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym (2001/220/WSiSW), w toku każdego postępowania karnego, w tym również będącego przedmiotem niniejszego wystąpienia, powinien być zapewniony

odpowiedni poziom ochrony ofiarom oraz, gdzie właściwe, ich rodzinom lub osobom mającym pozycję zbliżoną do rodziny, w szczególności w odniesieniu do ich bezpieczeństwa i ochrony ich prywatności. Zgodnie z art. 2 § 1 pkt. 3 Kodeksu postępowania karnego, w toku postępowania należy uwzględnić prawnie chronione interesy pokrzywdzonego.

Oznacza to, że takie czynności administracyjne, jak adresowanie pism czy decyzje merytoryczne dotyczące tego, jakie dowody mają być brane pod uwagę w toku postępowania karnego, powinny być podejmowane również z perspektywy zadbania o prawnie chronione interesy pokrzywdzonego, w tym szczególnej ochronie powinna podlegać jego prywatność.

Co więcej, organy postępowania karnego, w mojej ocenie, powinny tak kształtować prowadzone przez siebie postępowanie, aby przez trafne zastosowanie środków, w tym środków zapobiegawczych, z własnej inicjatywy, a nie dopiero w efekcie zdarzeń pogłębiających doznana przez ofiary przestępstwa krzywdę, właściwie zadbać o los pokrzywdzonego w toku postępowania, którego są gospodarzami. Podstawą prawną dla tego przekonania jest art. 2 § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania karnego.

Jednocześnie na podstawie art. 15 ust 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (tekst jedn. w Dz.U. z 2001 r., Nr 14, poz.147) zwracam się z uprzejmą prośbą aby w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości ze strony konkretnych prokuratorów, zajmujących się przedmiotową sprawą wszczęte zostało postępowanie dyscyplinarne lub zastosowane zostały sankcje służbowe.

Łączę wyrazy szacunku

/-/ Janusz Kochanowski